

BUTLLETI UπC - MARÇ 1993

PLENARI UπC

- * DIJOURS, 25 DE MARÇ
- * 12,00 H.
- * AULA CAPELLA (ETSEIB)

ORDRE DEL DIA

- 1) INFORME DE LA COMISSIO PERMANENT
- 2) UπC I LA PROPERA ELECCIO A RECTOR
- 3) TORN OBERT DE PARAULES

L'ESTRUCTURA DE LA UPC. Debat organitzat per UrC, realitzat el passat 11-02-93

. Tal com és costum intentarem que quedin escrites les principals idees que es varen poder extreure de l'esmentat acte.

. Segons en Manuel Casteleiro, ex-vicepresident del Consell de directors de departaments, l'opció que va prendre la UPC, en el context de la departamentalització que definia la LRU, va ser l'opció horitzontal-possibilista, és a dir, la d'un cert departamentalisme per àrees de coneixement (el que la universitat era capaç de definir en aquells moments), amb la finalitat principalment de recerca.

Des d'aquest darrer punt de vista, l'estructura hauria tingut èxit: més i més grans grups de recerca; incorporació del professorat de les EEUU a la recerca; coneixement i debat mutu de les experiències docents dels diferents centres (encara insuficient).

Els principals problemes de l'estructura residirien en la gestió acadèmica-administrativa i en les relacions centres/departaments.

En concret, pensa que s'ha d'intentar trobar l'equilibri del pèndol centrisme (actual) departamentalisme (estatutari) i que, com a mínim, cal més control per part dels centres en el tema de professorat (per exemple, poder incidir en la selecció de professorat) i més iniciatives de recerca interdisciplinària, per part dels mateixos centres.

. Per en Lluís Jofre, vicepresident del Consell de directors de centres, després de constatar que els objectius de la nostra institució en relació als seus usuaris (estudiants i, en general, societat) són formar bons professionals, trametre i fer avançar els coneixements i ser consciència crítica de la societat, creu que d'acord amb aquests objectius a la pregunta: som una bona universitat? la resposta fora probablement sí però; en canvi, a la pregunta: donem un bon servei? la resposta seria probablement no.

Per això amb la posada en marxa dels nous plans d'estudi s'intenta que entrin en crisi tot un seguit d'aspectes que, en conjunt, volé encaminar-nos a tots cap a la millora de l'esmentat servei. En aquest sentit totes les noves realitats en torn al concepte d'avaluació (d'estudiants, de professors, d'unitats, de la universitat mateixa) posaran en crisi, afirma, tot el sistema i conduiran a una estructura menys estable en la qual la introducció de més factors de risc en la presa de decisions, així com la simplificació dels circuits de presa d'aquestes decisions, potser ens apropiarien millor a aquest més bon servei.

La insistent cerca de la qualitat, en un context de molta més competitivitat, hauria d'anar lligada a més mobilitat del professorat dels departaments entre els centres que haurien de gaudir d'una més gran professionalització de la seva gestió acadèmica.

. Francesc Solà, gerent de la UPC, començà per identificar estructura amb model d'organització de la universitat i no tant amb cadascuna de les seves possibles parcialitzacions: estructura de govern, estructura acadèmica, estructura territorial.

Després de citar l'informe UNESCO com a una de les seves referències analítiques, va destacar que l'anomenada matriu centres/departaments de la nostra universitat funciona/funcionaria bé en un espai físic concentrat i que, per tant, els grans inconvenients de l'actual model organitzatiu no estan en si mateixos sinó en les dificultats de la seva implantació en la nostra universitat dispersa territorialment i geogràficament.

Va afegir que, des del seu punt de vista, un altre important problema del model organitzatiu de la universitat és la dilució de responsabilitats sobre el producte resultant del procés universitari i sobre la presa de decisions al respecte. Segons ell cal per millorar aquests aspectes un esforç de professionalització de la gestió acadèmica paral·lel al que s'ha fet amb la gestió administrativa.

Acabà amb la constatació de la necessitat d'actuar en funció d'objectius que, sempre, han de prioritzar els interessos dels usuaris per sobre dels membres de la comunitat.

. Josep Xercavins, que actuava de moderador de l'acte, va aprofitar per explicar l'experiència que s'està dissenyant i vivint en el que s'ha anomenat el Campus de la UPC a Terrassa. El procés ha portat a una revisió d'espais que, afectant bàsicament a les escoles d'enginyeria, es fa des d'un punt de vista departamental (un sol espai -de despatxos, de laboratoris,...- de cada departament en el campus per als diferents centres). Aquest procés, que suposa assumir realment l'estructura departamental de la UPC, ha portat i portarà nous problemes de gestió (administrativa, acadèmica -els horaris de pràctiques de laboratori de la docència dels centres no es podran elaborar, en un futur, independentment-, de govern,...).

És extrapolable el procés a nivell d'universitat? Cal, té sentit intentar extrapolar-lo? La dimensió de campus comporta, pel qui parla, una visió més completa i rica de la realitat universitària que la que dona la d'un centre o departament per si sol. La dimensió de campus és, potser, la dimensió òptima per definir projectes polítics universitaris. La piràmide estructural de la UPC té molta base -prop de la vintena de centres i la quarantena de departaments-, i un vèrtex molt ben definit: l'equip rectoral i gerencial que és qui defineix el projecte global de la UPC. Manca, potser, un nivell de gestió político-administrativa intermedi que contribuís a la definició de projectes al nivell de "grups" de centres i departaments amb algun nivell d'homogeneïtat: territorial o geogràfica, acadèmica, ...

Després d'aquestes intervencions hi va haver un debat-coloqui força animat amb nombroses intervencions. En la majoria d'elles es posava de manifest una actitud crítica envers alguns aspectes de l'actual estructura de la UPC.

La Permanent de UrC fa un balanç molt positiu de la realització d'aquest acte i creu que es van constatar uns aspectes de l'estructura de UPC sobre els quals caldrà seguir-ne parlant. Oferim les pàgines d'aquest butlletí per a fer-ho.